

Obsah:

	Strana
Předmluva.	7
Úvod.	9—13
Literatura a prameny.	14—22

Kapitola I. 23—38

Vznik a podmínky existence zastaváren.

Zastavárny neslouží marnotratníkům, ale drobným podnikatelům. Vznik zastaváren: montes coacti, montes pietatis, montes profani, lombardy. — Lombard amsterodamský předlohou zastavárny vídeňské a pražské.

Kapitola II. 38—94

Vznik, existenční podmínky a účel zastavárny pražské

§ 1. Podobnost zakládacího patentu pražské a vídeňské zastavárny. — Co to byl tázní úřad (Fragamt, Fragstube). — Správa pražské zastavárny (správní komise). — Postoj císařovny Marie Terezie k pražské zastavárně.	39—47
§ 2. Budovy pražské zastavárny: 1. Dům v Praze III.-261, zvaný Martínsberský (1747—1751). — 2. Dům v Praze III.-260, zvaný „U tří zlatých korun“ (1751—1833). O jeho vlastníkovi a pak nájemníkovi doktoru mediciny panu z Erlsfeldu. Technické nedostatky budovy a její přestavby. — 3. Dům v Praze I.-620, zvaný „U Vusínů“ nebo v „Redutě“ (1833 až 1855). — 4. Dům v Praze II.-955, (bývalé divadlo Stögerovo) a v Praze II.-958. — 5. Důvody prodeje a koupě těchto domů: změna sociální struktury pražského obyvatelstva. — 6. Nájemníci v domě č. p. 955 a investice do budovy.	47—70
§ 3. Otop: dřevo a uhlí. — Spotřeba. — Dodavatelé a ceny.	70—75
§ 4. Osvětlení.	75—76
§ 5. Ochrana proti požáru. Jak vypadalo pražské hasičství. — Protipožární opatření v budově pražské zastavárny. — Povinnost pojistná.	77—80
§ 6. Ochrana proti vloupání: Stráž vojenská — stráž policijní — jiná bezpečnostní opatření — ponocní.	80—82
§ 7. Filiálky: Pokus o filiálku 1783. — Filiálka malostranská (1868). — Filiálky: vinohradská (1896), holešovická, staroměstská a karlínská (1897), smíchovská (1899). — Pokus o filiálku mimo Prahu.	83—87

- § 8. Účel a funkce zastavárny: Účel instituce dán jest příčinami vzniku. — Účel zastavárny pražské byl dvojitý: a) podporovati pražské chudinství (až do r. 1856); b) půjčovati chudým. — O předmětech zástavy a právní povinnosti zastavárny k nim. 87—94

Kapitola III.

95—244.

Dějiny Státního zástavního a půjčovního úřadu v Praze.

- § 9. Ředitel Jan Vilém Gruber 1747—1767. — První zaměstnanci. — Postup při úřadování. — Provozní kapitál. — Zakoupení vlastního domu 1751. — Zastavárna za obležení Prahy 1757. — Bilance za prvních 20 let. 95—103
- § 10. Ředitel Antonín Friedrich z Friedenberku 1767—1770. — Technické a administrativní reformy. — Odhalení veliké zpronevěry. — Křivé obvinění zaměstnance Jana Mutschina. — Třídní charakter v tehdejší administrativě. 103—114
- § 11. Ředitel Emanuel František Itz z Mildensteinu 1770—1805. — Vyšetřování ztrát dvorním komisařem Hofbaurem a jejich likvidace. — Personální a statutární změny. — Ohrožení funkce pražské zastavárny neprodejnými výrobky pražských manufaktur. — Puncování a pražská zastavárna. — Zastavárna jako ústřední prodejna kostelního nářadí ze zrušených kostelů a klášterů, a účast společností Kateřiny Dobruschkové a pana ze Schönfeldu. — Přestavby domu zastavárny a korunovace Leopolda II. — Pražská zastavárna a válečné události 1778, 1796, 1800. — Prvé finanční důsledky válek napoleonských. 114—140
- § 12. Ředitel Karel Januar Gregory 1805—1824. — Válečné události 1805. — Odkrytí zpronevěry po smrti zaměstnance Witziga a likvidace zpronevěry. — Vliv abnormálních poměrů hospodářských: všeobecný pokles půjček, ojedinělé vysoké půjčky; finanční potíže zastavárny; zvyšování platů zaměstnanců; nedostatek drobných peněz. — Finanční zhroucení monarchie (patent z 20. II. 1811), jeho předpoklady a důsledky všeobecné i pro zastavárnu. — Privilegium uniforem státních zaměstnanců a rozdělení do hodnostních tříd. — Sanace zastavárny: bezúročné propůjčení deposit a dávky z paliva. — Personální a vnitřní poměry ústavu. 141—177
- § 13. Ředitel Jan Šimáček 1824—1828. — Zotavování pražské zastavárny ze ztrát způsobených státním bankrotem. — O kancelářských rekvisitách. 178—180
- § 14. Ředitel Ondřej Itz z Mildensteinu 1829—1864. — Nová úprava úředních hodin. — Dovršení sanace ústavu. —

- Přesídlení zastavárny na Staré Město. — Návštěva císaře Františka I. v pražské zastavárně. — Vzestup zástavců a jeho příčiny sociálně hospodářské. — Přesídlení zastavárny na Nové Město. — Názory c. k. pražského místodržitelství na zastavárnu. — Personální a vnitřní poměry v ústavu. 180—202
- § 15. Ředitel Bedřich Strasser 1864—1893. — Útěk s klenotovými zástavami a s pokladnou do Štýrského Hradce 1866. — Strasserova studijní cesta do Francie, Belgie a Anglie. — Reforma pražské zastavárny: postup úřední před r. 1867 a po tomto roce. — Otevření pomocné kanceláře na Malé Straně. — Zastavárna a pražská publicistika. — Boj o provozní kapitál. — Důsledky industrialisace: nezdravé stoupání zástav. — Mimodražební prodej propadlých zástav. — Personální úpravy. — Strasserův poměr k zaměstnancům a ústavu. 202—227
- § 16. Ředitel František Dauscha 1893—1896. — Zavedení přijímacích zkoušek pro úředníky zastavárny. — Vliv "módy" a "sezóny" na zastavárenský obchod v oboru klenotovém. 227—229
- § 17. Ředitel Edmund Liebisch. 1896—1918. — Zřizování poboček (filiálek). — Úsilí o provozní kapitál. — Daňová povinnost ústavu a jeho soudní spor o placení poplatkového ekvivalentu. — Rozšiřování činnosti: úschovna, spořitelní oddělení, oddělení pro zástavu cenných papírů. — Vybudování nové dražebny. — Zaměstnanci: titulatury, uniformy, nedělní a sváteční klid, zvýšení požadavků na vzdělání, systemisace, úprava pensí. — Pražská zastavárna a prvá válka světová. 229—244

Kapitola IV. 245—332

Státní zaměstnanci od r. 1750—1918.

- § 18. Byli úředníci zastavárny úředníky státními? 245—247
- § 19. Právní postavení státního zaměstnance 1750—1918: 1. Zánik stavovského úředníka, místo hierarchie osob nastupuje hierarchie funkcí. — 2. Vzdělání a kvalifikace státního zaměstnance a zaměstnance zastavárny. — 3. Kauce a zřikací listiny. — 4. Státní zaměstnanci a vedlejší zaměstnání. — 5. Státní zaměstnanci a příbuznost. — 6. Konduitní listiny. — 7. Boj o politické vyznání státního úředníka: reversy. — 8. Povinná návštěva kostela: úředník jako propagátor ideje dynastické a státní. — 9. Uniformy: vytváření úřednické kasty. — 10. Rok 1848. 247—270

§ 20. Hospodářské a sociální postavení státního zaměstnance : 1. Platy. — 2. Pense. — 3. Pracovní podmínky a pracovní doba. — 4. Dovolené. 27	Strana 1—300
§ 21. Jazyková otázka.	300—306
§ 22. Zaměstnanci zastavárny speciálně: 1. Kolektivní duch. — 2. Morálka; speciální disciplinární nařízení: zákaz zastavovati a vypláceti cizí věci, zákaz účastniti se dražeb, příkaz bydlení nedaleko budovy zastavárny; byty zaměstnanců v budově. — 3. Systemisace míst. — 4. Výpomocný personál a zřizenci. — 5. Odhadci: jejich risiko při hospodářských změnách na trhu peněžním nebo na trhu zboží.	306—330
§ 23. Konec rakouské byrokracie.	330—332

Kapitola V.
333—392

Finance, hospodářství a právní postavení Státního zástavního a půjčovního úřadu v Praze

§ 24. Vznik a účel fondů spravovaných státem: c. k. zástavní a půjčovní úřad, c. k. knihosklad a pražská všeobecná nemocnice.	333—337
§ 25. Pražský c. k. zástavní a půjčovní úřad: Provozní kapitál. — Příjmy. — Hospodářská a finanční politika ústavu.	338—372
§ 26. Povinnosti a výsady Státního zástavního a půjčovního úřadu: 1. Povinnost podporovati káznici a chudinství. — Chudinství a osvícenecký stát. — Pražské chudinství do počátku XVIII. stol. — Finanční příspěvky zastavárny na pražské chudinství. — 2. Právo zprostředkovati prodej movitostí i nemovitostí. — Právo prováděti obchody zastavárenské. — Osvobození od kolkovného. — Výsady právní.	372—392
§ 27. Závěr.	392—394
Résumé ruské	395
Résumé anglické	397
Résumé francouzské	399
Rejstřík osobní	401
Rejstřík věcný	405

Přílohy:

I. Cirkulář z 27. září 1770.	336
II. Dekret Representace a komory z 11. února 1754.	389
III. Dekret správní komise z 5. září 1760.	389
IV. Dekret správní komise z 26. února 1771.	390

Tabulky:

I. Přehled příjmů pražského zástavního a půjčovního úřadu 1834—1913.	357
II. Úroky a zvláštní poplatky.	358
III. Grafické znázornění.	